

University of Groningen

Dysvascular lower limb amputation: incidence, survival and pathways of care

Fard, Behrouz

DOI:
[10.33612/diss.134440454](https://doi.org/10.33612/diss.134440454)

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2020

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):
Fard, B. (2020). *Dysvascular lower limb amputation: incidence, survival and pathways of care*. University of Groningen. <https://doi.org/10.33612/diss.134440454>

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Dankwoord

Wetenschappelijk onderzoek verrichten is geen individuele prestatie. Ik wil graag mijn waardering uitspreken naar de mensen die mij op professioneel en persoonlijk gebied in staat hebben gesteld om dit traject succesvol af te kunnen ronden.

Professor Geertzen en Professor Dijkstra, beste **Jan** en **Pieter**. Ik heb onze samenwerking sinds de start van mijn opleiding tot op heden als uitermate positief ervaren. Ik mag van geluk spreken dat ik heb kunnen profiteren van jullie jarenlange ervaring en indrukwekkende academische prestaties. Zoals jullie inmiddels weten, ontbreekt het mij niet aan zelfvertrouwen (en wellicht koppigheid?). Maar ik was verstandig genoeg om te realiseren dat ik jullie adviezen en sturing moest volgen ten behoeve van de effectiviteit van dit promotietraject en van mijn eigen ontwikkeling als onderzoeker. Al bij aanvang was jullie boodschap: “Wij gaan net zo hard lopen als jij. Als jij er veel energie in steekt zullen wij dat ook doen”. En eerlijk is eerlijk, jullie hebben je aan je woord gehouden. De snelheid en inhoud van feedback en begeleiding was exemplarisch. Donderdag de stukken sturen betekende in de regel vóór maandagochtend alweer retour. Ik heb geluk gehad dat de persoonlijke klik met mijn promotoren goed was (als ik het een beetje goed heb ingeschat...). Humor en recht-voor-z'n-raap communicatiestijl lag ons goed. Ik vrees echter, dat ik in de toekomst met mijn (mogelijke) promovendi iets meer politiek correcte communicatie erop na moet houden gezien de veranderende tijdsgeest.

Beste **Jan**. Ik wil je danken voor je oog voor detail, inhoudelijke suggesties, strategische inzichten en je persoonlijke adviezen. Ik heb van jou niet alleen inhoudelijk veel geleerd, maar juist ook de organisatorische aspecten van het vak: het vormen en onderhouden van netwerken, helderheid in plannen en vastleggen van afspraken en regievoering over de vele parallel lopende activiteiten. Ik weet heel goed dat je de lat voor jezelf en je omgeving hoog legt, ik stel het daarom erg op prijs dat je me hebt gestimuleerd om in de toekomst door te gaan op wetenschappelijk gebied.

Beste **Pieter**. Dank voor de inhoudelijke expertise op het gebied van onderzoeksmethodologie en adviezen rondom het bedrijven van de sport die we Peer-Review noemen. Ik waardeer het ontzettend dat er een groei is geweest in je vertrouwen in mij bij het uitvoeren en interpreteren van de analyses en resultaten. Dit is wat je als junior onderzoeker wilt, aan je promotor bewijzen dat je het kunt en zelfstandig gaat doen. Dank dat ik heb kunnen profiteren van je expertise en inzichten, juist betreffende de zaken waarbij je mij hebt moeten bijsturen.

Voor dataverzameling heb ik menig uur in de vele ziekenhuislocaties in de regio doorgebracht. In tijden van strenge privacyregels, had het verkrijgen van toegang tot deze gegevens nogal wat voeten in aarde. Veel dank aan de vaatchirurgen en coördinatoren van de onderwijsinstituten die mij geholpen in dit proces: **J.C. Breek**[†] (Martini Ziekenhuis, Groningen), **J.J.A.M Van den Dungen** (UMCG, Groningen), **M. Van den Berg** (Treant, Emmen & Hoogeveen), **P. Klinkert** (Tjongerschans Ziekenhuis, Heerenveen), **L.A. Van Walraven** (Antonius Ziekenhuis, Sneek), **A.K. Jahrome** (MCL, Leeuwarden), **M.J. Van der Laan** (OZG,

Scheemda), **J.L. Van Wanroij** (Isala Diaconessenhuis, Meppel), **B.P. Vierhout** (Wilhelmina Ziekenhuis, Assen), **J. Prins** (MCL Academie), **P.M.C. Tijink-Callenbach** (Trent).

Het is mijn overtuiging dat rolmodellen belangrijk zijn voor je ontwikkeling. Daarom wil ik mijn waardering uitspreken voor **Klaas Postema** en **Hans Rietman**. Jullie hebben veel voor ons vak betekend en zijn voor mij voorbeeldfiguren op professioneel vlak.

Ik wil **Roessingh Centrum voor Revalidatie** –in het bijzonder mijn leidinggevend **Marc Van Gestel** en **Hans Konter**– danken voor het ondersteunen van mijn wetenschappelijk ambities. Hartelijk dank aan de leden van de beoordeling- en leescommissies: **Prof. dr. R. Dekker**, **Prof. dr. J.P.P.M. de Vries**, **Prof. dr. J.S. Rietman**, **Prof. dr. K. Postema**, **Prof. dr. J.H.P. Houdijk** en **Dr. R.W.L. Spanjers**.

All work and no play, makes Behrouz a dull boy. Dus dikke props naar de Piter Jelles Boys (anno 1999): **Rob**, **Rick** en **Ivar**. Wat er ook gebeurt, Flinteren blijft het beste kaartspel ooit. Respectvolle erkenning voor **Huize CAD** in het algemeen, en Verdiepinkje-1 alico's **Max** en **Henk-Jan** in het specifiek. Ik zal de hoogtijden van de beleringen nooit vergeten. Om Max' proefschrift te quoten: "...jullie waren de best denkbare huisgenoten ooit. Punt". Echter, ik hoef jullie nooit meer te spreken. Bij deze zijn jullie niet uitgenodigd voor mijn huwelijk. Aan mijn vrienden en collega's **Marjolein**, **Loeke**, **Henk** en **Matthijs**: dank voor alle gezamenlijke momenten. Fijn dat ik recreatief mag zeuren bij jullie, maar ook dank voor het zeggen waar het op slaat als ik jullie om advies vraag. Speciale dank aan **Loeke** en **Marjolein**, de paranifmen! Hopelijk mag ik supersnel de gunst terug doen bij jullie promoties! **Pouya**, dank je wel dat je mijn vriend en broer bent. Mensen worden snel moe als er twee van die Fard jongens tegelijk aanwezig zijn. Dan weet je dat we toch meer op elkaar lijken dan we zelf denken. Om onze Iraanse wortels aan te halen: je bent beste broer, bro.

Behoudens mijn ouders en mijn broertje had ik, sinds ik in Nederland woon geen familie. Maar inmiddels heb ik via Myrthe familie erbij gekregen: **Jos**, **Lennard**, **André** en **Zwannie**. We hebben leuke tijden met elkaar gehad en helaas een tragedie met elkaar moeten verwerken. Bedankt dat jullie er voor ons zijn. Beste **Ad**, ik geloof niet in een hiernamaals of hogere sferen. Maar ik ben dankbaar dat ik je heb leren kennen. Het is een voorrecht om voor je meisje te zorgen. Je blijft voor altijd in mijn gedachten.

Lieve **papa** en **mama**. Al mijn successen heb ik aan jullie te danken. Zonder een goede basis kan niets groeien. En de basis is goed door jullie liefde, toewijding en opofferingen. Jullie hebben vele uitdagingen in het leven ondervonden, maar het heeft jullie niet gebroken. Ik ben trots dat ik jullie zoon ben.

Lieve **Myrthe**, mijn prachtige aanstaande. Mijn promotietraject verliep nagenoeg vlekkeloos. Jij hebt hier een groot aandeel in gehad. Je had alles al zelf doorlopen en kon me helpen relativeren als er zaken niet liepen zoals ik wilde. We zijn lief voor elkaar maar dagen elkaar intellectueel uit, elke dag. Dank je wel dat je in mijn leven bent. De twee boekjes zijn klaar, op naar de volgende uitdagingen.

About the author

Behrouz Fard was born April 11th 1986 in Bandar Anzali in the Gilan Province, south of the Caspian Sea in Iran. He has resided in the Netherlands since 1996. After six years of high school in Leeuwarden, he studied Medicine and Psychology at the Rijksuniversiteit Groningen (RuG). Following graduation, he started with the residency program for Physical Medicine & Rehabilitation (PM&R) specialty in the University Medical Center Groningen (UMCG) in 2013. He was introduced to the subject matter of this thesis during the clinical research section of the residency program. With growing affinity for clinical research and amputation care in specific, and in agreement with supervising professors Geertzen and Dijkstra, he continued his research activities as an external PhD-candidate, which has led to the current thesis. Upon completing the residency program in 2017, he joined Roessingh Center for Rehabilitation as a PM&R specialist, with particular interests in the fields of amputation care, prosthetics, orthopedic injuries and rehabilitation technology. He hopes to continue combining clinical practice with research in the coming years, as this is inherently fitting for the activities of PM&R specialists. Behrouz lives in Enschede with Mojo Poes and the lovely Myrthe De Koning.

